

ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ!

14 січня в Будинку органної та камерної музики відбувся святковий концерт з нагоди ювілею лауреата міської літературно-мистецької премії ім. І.Нечуя-Левицького, народного самодіяльного вокального ансамблю "Калина" Білоцерківської міської ЦБС.

За 25 років існування колективу ансамбль "Калина" брав участь у гастрольних поїздках по Україні, по містах Київщини, представляв м.Білу Церкву в 2012р. на обласно-му святі з нагоди 80-річчя Київської області, у загальноміських заходах, презентаціях книг, літературних вечорах, концертних програмах.

За цей період "Калина" щорічно дає близько 60 концертів у трудових колективах установ і організацій міста, освітніх закладах, музеях, військових частинах. Ансамбль є щорічним учасником різдвяних благодійних обідів у місті під патронатом міського голови Василя Савчука.

Привітати улюблений колектив та насолодитися чарівним співом бібліотекарів завітали колеги, читачі, творча інтелігенція, жителі міста.

Козу та Маланку водили вихо-

Народний вокальний ансамбль "Калина" - срібний ювіляр

ванці театральної студії "Пролог" гімназії №1 (худ. кер. Тетяна Яковенко).

Начальник відділу культури та туризму міської ради Петро Красножон подякував за сумлінну творчу працю та нагородив Почесною грамотою за значний внесок у розвиток культурно-мистецького життя міста. Грамотою управління культури і туризму Київської обласної державної адміністрації було нагороджено художнього керівника ансамблю Олександра

Давиденка.

Нагрудним знаком "Відзнака міського голови" нагороджена провідний бібліотекар Олена Крищенко. Олена Андріївна є одним із організаторів вокального ансамблю "Калина" у 1987 році і з того часу незмінна його учасниця та солістка.

Голова громадської організації "Вікторія" Ніна Скоробагатько подякувала співакам за подаровану радість та насолоду від рідної пісні.

Олена Бульда

ЛИСТИ

Шановний

Костянтин Олексійовичу!

Білоцерківський будинок культури глухих - єдиний осередок у місті, де люди з вадами слуху можуть збиратися, спілкуватися між собою, де для них організують культурно-масові та інформаційно-роз'яснювальні заходи, де вони духовно збагачуються, відпочивають.

Адміністрація закладу дякує Вам за надання благодійної допомоги інвалідам зі слуху у вигляді пайків.

Дякуємо за те, що Ви, Костянтин Олексійовичу, маєте відкрите серце для добра і милосердя, підтримуєте немічних одиноких інвалідів зі слуху, оточуєте їх увагою і турботою. Ваші добродійні справи - яскраве свідчення шанобливого ставлення до рідного міста та його мешканців. Це гідний приклад для наслідування.

Добро примножує добро і повертається сторицею до тих, хто його творить.

Антоніна Сумовська,
директор Білоцерківського
будинку культури УТОГ

ВІДЧУТИ ТРАДИЦІЮ НА ДОТИК І СМАК!

Дивна вчительська доля... Чим більше топчеш педагогічний ряс, тим глибше приходять усвідомлення пріоритетів у виховній роботі з дітьми. І коли у твоєму житті попереду вже зовсім мало залишилося шкільних навчальних років, розумієш раптом, що не сказала своїм вихованцям головного - як дбати про свій рід, як шанувати свій народ, його звичаї та обряди - а головне - для чого це потрібно.

Кілька останніх років разом із ліцеїстами намагаємося збагнути феномен українського народу - побожне ставлення до хліба. А від минулорічного свята Андрія, вирішили впродовж календарного року дослідити роль і місце хліба в обрядах і звичаях українського народу. Вивчаємо праці науковців, фольклористів, етнографів, розпитуємо, шукаємо й записуємо стародавні рецепти й самі випікаємо (так як і наші пращури!) обрядові вироби з тіста до кожного наступного свята.

Отже, розпочали з конкурсу «А ми калиту спечемо!». Дізналися, що калита - це великий корж із білого борошна з маком, медом, вишнями, родзинками. Великого коржа у формі сонця запікають так, щоб вгрізти його було важко. Ліцеїстки, які наважилися взяти участь у конкурсі, 13 грудня принесли до ліцею власноруч випечені коржі-дива. Треба було бачити, із яким захопленням дивилися на вправних господинь їхні однолітки й дорослі. І хоча журі так і не змогло визна-

Родинний пиріг, 11 групи. Класний керівник - Людмила Замкова

чити переможницю, цікаво і весело відбувся обряд «кусання Калити».

А 19 грудня ліцеїсти ласували "миколайчиками" - обрядовим печивом від Святого Миколая у формі зірочок, рибки. Як відомо, Миколай Чудотворець вважається особливим покровителем мореплавства, рибалок, він неодноразово рятував кораблі під час найжорстокіших штормів. Існує легенда, що Миколай врятував і дітей серед моря.

Оскільки обидва свята припадають на передріздвяний піст - і калита, і пряники були пісними. На Різдво, дотримуючись традиції, ми також випікали медові пряники, але в них уже додавали молоко, яйця, масло. Різдвяне печиво мало форму дзвіночків, місяця, зірочок, коників

тощо. Найбільше вразила ліцеїстів різдвяна хлібина, яка складалася з багатьох маленьких пиріжечків, як і колись, вона символізувала єдність роду. А ще ми спробували спекти обрядову хлібину, оздоблену хрестом, таку, з якою діти на Різдво ходили до своїх хрещених батьків. Смакуючи обрядовим хлібом зимового циклу, переживши особливі емоції, ми усвідомили, чому наші предки так трепетно ставилися до хліба, чому він був символом святості, радості, щастя, здоров'я та багатства. Це божественна сила, яка дає людині тілесну міць та життєву наснагу.

Людмила Замкова, учитель
Білоцерківського економіко-
правового ліцею

ГНІТИТЬСЯ
ХЛІБ

Чаклує мама.
Ну достоту - жриця.
Загляне в піч і висівок
сипне.
(Так викликає полум'я).
Іскриться
її лице, аж ніби неземне.

І полум'я
Являється.
Танцює.
То почорнілі чельості
лизне,
То ніби руки мамі
поцілує,
Зовсім не помічаючи
мене.

Пахтить вогнем від неї,
від самої.
Солодкий дух.
Видзвонює в ушах.
Ще хліб гнітиться -
Дійство у розвої,
А мама вистіває душа...

Запах вогонь.
І незбагненна сила
Зробила раптом
небудинним дім,
Як мама з хлібом на
ослоні сіла,
Не просто з хлібом -
З витвором своїм.

Андрій
Гудима